

La unió fa la força

Diuen que la unió fa la força; és ben veritat, perquè una canya sola no té cap força, però un feix de canyes ja no és tan fàcil de poder doblegar o trencar. Així són totes les coses: un home sol, per intel·ligència que tingui, per fort que sigui, sol no és res; si no té l'ajut dels altres, no serà mai res. La comparança és la mateixa.

Això succeeix amb les corporacions o entitats dins les quals s'agrupen un cert nombre d'individus, els quals no tenen altra finalitat que la de fomentar un ideal o una doctrina.

Aquests individus, en formar-se en comunitat, o associació, no cerquen altra cosa que la d'ésser una força, i en fer-ho així contrauen l'obligació d'enfortir-la, de donar-li una personalitat. Com s'aconse-

gueix això? Ajuntant els esforços individuals i fent-los col·lectius.

Company soci: el teu Ateneu, que ben bé pots dir la teva segona llar, hi ha diverses seccions, les quals et brinden quelcom que et pot i et té d'interessar.

A l'Ateneu hi trobaràs després que hakis complert els teus deures de treballador, l'esbarjo per a tu i els teus familiars; l'esport, les excursions, un bar ben proveït de totes les begudes i tota mena de jocs legals, i a més un esmerat servei de barberia, que un company teu porta amb tota la higiene i la netedat que tu et mereixes i que no té res a envejar de les altres barberies de Barcelona.

No oblidis, company, que a l'Ateneu hi tens tot el que puguis desitjar.

RAFAEL

EPOCA SOCIAL

La qüestió social sobreix arreu del món; té prioritat damunt totes les altres: està al cor de tot problema col·lectiu i a la base de tota organització transformadora.

Ningú no se'n pot desentendre i és en debades que la defugim, perquè és ella la que se'ns arrapa. Els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya són els que més hem de sentir la responsabilitat que hom contrau negligint aquestes qüestions

per les quals es caracteritza un poble i una època.

I és per aquest anhel que traspua del nostre cos social, que cal organitzar-la fent-la devenir conscient, enlairant-la d'institut o institució confusa a clar sentiment i raonat i a valer categoria.

Catalunya segueix les normes biològiques dels altres pobles i serà el que sigui la seva època.

J. FITO